

وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنْهَا مَاءً غَدِيقًا ۗ
سورة يونس مكية آياتها ١٠١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
الرَّتِّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ① أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا
إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ
قَدْ مَصَدَّقَ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالِ الْكٰفِرُونَ إِنَّ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ②
إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأُمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ
بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ③ إِلَيْهِ
مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ④
هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ
يُقِصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑤ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ⑥

المزل ۳

وقف القوم على الله عليه السلام

அத்தியாயம் : 10

யூனஸ்

வசனங்கள் : 109

மக்கீ

ருகூல்கள் : 11

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் நா. இவை தீர்க்கமான அறிவு நிறைந்த இவ் வேதத்தின் வசனங்களாகும்.

2. (நபியே!) மனிதர்களுக்கு நீர் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக (என்றும்) விசுவாசங்கொண்டார்களே அத்தகையோருக்கு நிச்சயமாக அவர்களுக்குத் தங்கள் இரட்சகனிடத்தில் பெரும் பதவியுண்டென்று நீர் நன்மாராயமும் கூறுவீராக என்று அவர்களில் ஒரு மனிதருக்கு நாம் வஹீ அறிவித்தது மனிதர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கின்றதா? நிச்சயமாக இவர் தெளிவான ஒரு சூனியக்காரர் என்று நிராகரிப்போர் கூறினர்

3. நிச்சயமாக உங்களுடைய இரட்சகன் அல்லாஹ்தான்; அவன் எத்தகையவனென்றால், வானங்களை மற்றும், பூமியை ஆறு நாட்களில் படைத்தான்; பின்னர் (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாரும், மகத்துவத்திற்குரியவாரும் அர்ஷின்மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாறே) அவன் அர்ஷின்மீது உயர்ந்து (நிலைபெற்று) விட்டான். (இவைகள் பற்றிய) சகல காரியங்களையும் அவனே (திட்டமிட்டு) நிர்வகிக்கின்றான்; அவனுடைய அனுமதிக்குப் பின்னரே தவிர (அவனிடம்) பரிந்துரைப்போர் எவருமில்லை; அவன்தான் உங்கள் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்! ஆகவே, அவனையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; நீங்கள் நினைவு கூரமாட்டீர்களா?

4. அவன் பக்கமே உங்கள் அனைவரின் திரும்பிச் செல்லுதல் இருக்கிறது; அல்லாஹ் வுடைய வாக்கு உண்மையானது. நிச்சயமாக, அவன்(தான்) படைப்பினங்களை முதல் தடவை (படைக்க) ஆரம்பிக்கிறான்; பின்னர், விசுவாசித்து, நற்கருமங்களையும் செய்தோருக்கு நீதமாக (நற்) கூலி கொடுப்பதற்காக (இறந்தபின் மீண்டும் உயிர் கொடுத்து எழுப்பி) அவற்றை மீட்டுவான்; இன்னும் நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் அவர்களுக்கு, அவர்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக முடிவுறக் காய்ந்த (கொதிநீரின்) பானமும், மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

5. அவன் எத்தகையவனென்றால், சூரியனை மின்னும் ஒளிமிகுந்ததாகவும், சந்திரனை (வெளிச்சந்தரக்கூடிய) பிரகாசமாகவும் ஆக்கினான்; இன்னும் வருடங்களின் எண்ணிக்கையையும், (மாதங்களின்) கணக்கையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக (சந்திரனாகிய) அதற்கு தங்குமிடங்களையும் அவன் ஏற்படுத்தினான்; உண்மையைக்கொண்டே தவிர இவைகளை அல்லாஹ் படைக்கவில்லை; அறியக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு சான்றுகளை (இவ்வாறு) அவன் விவரிக்கின்றான்.

6. நிச்சயமாக இரவு மற்றும், பகல் (ஒன்றன்பின் ஒன்றாக) மாறி மாறி வருவதிலும், வானங்களில், மற்றும் பூமியில் அல்லாஹ் படைத்திருப்பவற்றிலும் பயபக்தியுடைய சமூகத்தார்க்குப் பலசான்றுகள் திட்டமாக இருக்கின்றன.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غٰفِلُونَ ۝۸ أُولَٰئِكَ
 مَا لَهُمُ النَّارُ بِهَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۹ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَ
 عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
 الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝۱۰ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ
 تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۝۱۱ وَأُخْرَدُ عَنْهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ۝۱۲ وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ
 لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ أَجْلَهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي
 طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝۱۳ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا
 لِجَنِّبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ
 كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ ۝۱۴ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ
 مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۵ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ
 لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا ۝۱۶ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۝۱۷ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
 خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝۱۸

7. நிச்சயமாக நம்முடைய சந்திப்பில் ஆர்வம் கொள்ளாது , இவ்வுலக வாழ்க்கையைப் பொருந்திக்கொண்டு , இன்னும் அதனைக் கொண்டு திருப்தியடைந்து (அதிலேயே மூழ்கியும்) விட்டார்களே அவர்களும் , இன்னும் நம் வசனங்களைப் (புறக்கணித்து)விட்டு மறந்தவர்களாக இருக்கின்றனரே அவர்களும் _ (ஆகிய)

8. அத்தகையோர்; அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்த(தீய)வற்றின் காரணமாக அவர்கள் தங்குமிடம் நரகந்தான்.

9. நிச்சயமாக விசுவாசங் கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் _ அவர்களுடைய இரட்சகன் அவர்களின் விசுவாசத்தின் காரணமாக அவர்களுக்கு நேர்வழிகாட்டுவான்; இன்பந்தரும் சுவனங்களில் (வசிக்கும்) அவர்களுக்குக் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்.

10. அவற்றில் அவர்களின் பிரார்த்தனையாகிறது "எங்கள் அல்லாஹ்வே! நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன்" என்பதாகும்; அதில் (ஒருவர் மற்றவருக்கு கூறும்) அவர்களுடைய காணிக்கையாவது "ஸலாமுன் (சாந்தி உண்டாவதாக)" என்பதாகும். இன்னும், "புகழனைத்தும், அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உரியது" என்பது அவர்களுடைய பிரார்த்தனையின் முடிவாக இருக்கும்.

11. மனிதர்களுக்கு _ நன்மையை அடைய அவர்கள் அவசரப்படுவதைப்போல் , (கோபத்தில் மனிதர்கள் , தங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பாதகமாக பிரார்த்தித்துக் கேட்ட) தீமையை (அவர்களுக்குத்தர) அல்லாஹ்வும் அவசரப்பட்டால் , (இது வரையில்) நிச்சயமாக அவர்களுடைய காலம் அவர்களுக்கு முடிக்கப் பெற்றே இருக்கும். ஆகவே , நம்முடைய சந்திப்பில் ஆர்வம் கொள்ளாதவர்களை , அவர்களுடைய வழிகேட்டிலேயே தட்டிவிட்டுக் கேட்டலையும்படி (இம்மையில்) நாம் விட்டுவிடுகிறோம்.

12. மனிதனை துன்பம் தீண்டுமானால் (அதனை நீக்குமாறு) அவன் (சாய்ந்து) படுத்தவனாக , அல்லது உட்கார்ந்தவனாக , அல்லது நின்றவனாக நம்மை அவன் (பிரார்த்தித்து) அழைக்கிறான். பின்னர் , அவனுடைய துன்பத்தை அவனைவிட்டு நாம் நீக்கிவிட்டோமானால் , அவன் தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை நீக்கும்படி நம்மிடம் பிரார்த்தனையே செய்யாதது போல் (புறக்கணித்துச்) சென்று விடுகிறான் ; வரம்பு மீறுவோருக்கு அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த(தீய)து இவ்வாறு அலங்காரமாக ஆக்கப் பட்டுவிட்டது.

13. மேலும், (மனிதர்களே!) உங்களுக்கு முன்னிருந்த எத்தனையோ தலைமுறையினரை, அவர்கள் அநியாயம் செய்து விட்டபோது திட்டமாக நாம் அழித்துவிட்டோம்; அவர்களிடம் (நம்மால்) அனுப்பப்பட்ட அவர்களுடைய தூதர்கள் தெளிவான சான்றுகளையே கொண்டுவந்தனர்; (அவற்றை) அவர்கள் நம்புபவர்களாகவும் இல்லை. குற்றவாளிகளான சமூகத்தினருக்கு இவ்வாறே நாம் கூலி கொடுத்துத் தண்டிக்கின்றோம்.

14. பின்னர், நீங்கள் எவ்வாறு செய்கின்றீர்கள் என்று நாம் கவனிப்பதற்காக, பூமியில் அவர்களுக்குப்பின்னர் உங்களை (அவர்களுக்கு) பின் தோன்றல்களாக நாம் ஆக்கினோம்.

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
 لِقَاءَنَا إِنَّا بُرْءَانٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِيَّ
 أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلَقَّآئِي نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُمُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
 إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُمْ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۵ قُلْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُمْ بِهِ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ
 فِيكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۱۶ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن
 افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
 الْمُجْرِمُونَ ۝۱۷ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
 وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ
 اتَّبِعُونِ اللَّهَ بِهِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
 سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۸ وَمَا كَانَ النَّاسُ
 إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ
 رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۱۹ وَيَقُولُونَ
 لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
 الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝۲۰

15. மேலும், அவர்கள் மீது நம்முடைய தெளிவான வசனங்கள் ஒதிக் காண்பிக்கப்பட்டால், (மறுமையில்) நம்முடைய சந்திப்பை (அதன் மூலம் ஏற்படும் தண்டனையை) பயப்படாத (இ)வர்கள் "இதல்லாத (வேறொரு) குர் ஆனை நீர் கொண்டுவாரும்; அல்லது (நாங்கள் விரும்புகிறவாறு) இதனை மாற்றிவிடும்" என்று கூறுகின்றனர்; (அதற்கு, "நீங்கள் விரும்புகிறவாறு) நான் என்புறத்தினிருந்து இதனை மாற்றிவிட எனக்கு எவ்வித உரிமையுமில்லை; எனக்கு அறிவிக்கப் படுவதைத் தவிர (வேறெதையும்) நான் பின்பற்றுவதில்லை; என்னுடைய இரட்சகனுக்கு நான் மாறு செய்தால், மகத்தான நாளுடைய வேதனையை நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

16. அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், நான் இதனை உங்களுக்கு ஒதிக் காண்பித்திருக்க மாட்டேன்; இதனை உங்களுக்கு அவன் அறிவித்திருக்கவுமாட்டான்; ஆகவே நிச்சயமாக நான் இதற்கு முன்னரும் நீண்ட காலம் உங்களுடன் திட்டமாக தங்கியிருக்கிறேன்; ஆகவே, (இதை) நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடாதா? என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

17. ஆகவே, அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக்கற்பனைச் செய்வனைவிட, அல்லது அவனுடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குபவனைவிட மிகப்பெரிய அநியாயக்காரன் யார்? நிச்சயமாக குற்றவாளிகள் வெற்றியடையமாட்டார்கள்.

18. மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி, தங்களுக்கு இடர் அளிக்காதவற்றை இன்னும், தங்களுக்குப் பலன் அளிக்காதவற்றை அவர்கள் வணங்குகிறார்கள்; (இவர்கள் அல்லாஹ்விடத்தில் எங்களுக்கு பரிந்துரையாளர்கள்" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; (ஆகவே, நபியே! நீர் அவர்களிடம்,) "வானங்களிலோ, பூமியிலோ அல்லாஹ்வுக்குத் தெரியாதவைகளை நீங்கள் அவனுக்கு அறிவிக்கின்றீர்களா? (அவனோ யாவையும் நன்கறிந்தவன்) அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவர்கள் இணைவைப்பவைகளை விட்டும் உயர்வடைந்துவிட்டான்" என்று கூறுவீராக!

19. மேலும், மனிதர்கள் (தொடக்கத்தில்) ஒரே சமுதாயத் தினராகவே தவிர இருக்கவில்லை; பின்னரே அவர்கள் (பிரிந்து) மாறுபட்டுவிட்டனர்; மேலும், (ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் தவணை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்ற) உமது இரட்சகனின் வாக்கு முந்தியிருக்காவிடில், அவர்கள் எதில் மாறுபட்டிருக்கின்றனரோ அதைப்பற்றி அவர்களிடையே முடிவு செய்யப்பட்டேயிருக்கும்.

20. மேலும், "(முன்பிருந்த நபிமார்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டவாறு) ஏதோர் அத்தாட்சி (அல்லாஹ்வின் தூதராகிய) அவர் மீது அவருடைய இரட்சகனிடமிருந்து இறக்கப்பட்டிருக்கவேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அதற்கு மறைவானவைகள் அல்லாஹ்விற்கே உரியன; ஆகவே, நீங்கள் எதிர்பார்த்திருங்கள்; நிச்சயமாக நான், உங்களுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்போரில் இருக்கிறேன்" என்று (நபியே! நீர்) கூறுவீராக!

وَإِذْ أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسْتُحْمٍ إِذْ أَنذَرْنَاهُمْ إِذْ
 فِي آيَاتِنَا قُلِّ اللَّهُ اسْرِعْ نَكَرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَكْفُرُونَ ﴿٢١﴾
 هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَ
 جَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَ تَهَارُوتُ مِحْرَ عَاصِفٌ
 وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُم أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ هَٰلِكُنَّ أَنْجِيتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ
 مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَتَتْهُمْ إِذْ هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا بَغِعْنَاكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 ثُمَّ لِيَنَّا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ إِنَّمَا مَثَلُ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ
 الْأَرْضِ وَمِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ
 زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا
 أَمْرٌ نَّالِيًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَمْ
 بِالْأَمْسِ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ
 يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

21. மேலும், மனிதர்களை அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்களுக்குப்பின் ஒரு அருளைக் கொண்டு இன்பமடையும்படி நாம் செய்தால், அச்சமயம் அவர்கள் நம் வசனங்களில் (தவறான பொருள் கற்பிக்கச்) சூழ்ச்சி செய்வது அவர்களுக்கு (வழக்கமாக) உண்டு; (அதற்கு நபியே! உங்கள் சூழ்ச்சியைமுறியடிக்க) அல்லாஹ்(வின் சூழ்ச்சி முந்திக்கொள்ளும்; அவன்) சூழ்ச்சியால் மிகத்தீவிரமானவன் என்று கூறுவீராக! நிச்சயமாக, நம்முடைய தூதர்(களாகிய மலக்கு)கள் நீங்கள் செய்யும் சூழ்ச்சிகளை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

22. கரையில் மற்றும் கடலில் அவனே உங்களை பயணம் செய்ய வைக்கின்றான்; முடிவாக, நீங்கள் கப்பல்களில் இருக்கும்போது நல்ல காற்றுடன் அவர்களை அவைகள் கொண்டு சென்றன; (அவ்வாறு நன்கு அவை செல்லும்) அதனைக் கொண்டு அவர்கள் மகிழ்ச்சியும் அடைந்திருந்த சமயத்தில் புயல் காற்று அதனிடம் வந்துவிட்டது; எல்லா இடங்களிலிருந்து அவர்களிடம் அலைகளும் வந்து விட்டன; "நிச்சயமாக அவர்கள் (அலைகளால்) சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்டார்கள்; (அதிலிருந்து கரைசேரமுடியாது)" என்றும் அவர்கள் எண்ணிவிட்டனர்; (அப்பொழுது) அல்லாஹ்வை அவனுக்கே மார்க்கத்தை(வணக்கத்தை) கலப்பற்றதாகிய வர்களாக, (தூய உள்ளத்துடன், "எங்கள் இரட்சகனே!) இதிலிருந்து நீ எங்களை காப்பாற்றி விட்டால், நிச்சயமாக நாங்கள் (உனக்கு) நன்றி செலுத்துபவர்களில் உள்ளவர்களாக நாங்கள் இருப்போம்" என்று பிரார்த்திக்கின்றனர்.

23. ஆகவே அவன் அவர்களைக் காப்பாற்றியபொழுது, அவர்கள் (கரை சேர்க்கப்பட்ட) அந்நேரமே, நியாயமின்றி பூமியில் அழிச்சாட்டியம் செய்கின்றனர்; மனிதர்களே! உங்களுடைய அழிச்சாட்டியமெல்லாம் உங்களுக்கே கேடாக முடியும்; (அதனால்) இவ்வுலக வாழ்க்கையில் சிறிது சுகமனுபவிக்கலாம்; பின்னர், நம்மிடமே உங்கள் திரும்புதல் இருக்கிறது; (அப்போது) நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை நாம் உங்களுக்கு அறிவித்துவிடுவோம்.

24. இவ்வுலக வாழ்க்கையின் உதாரணமெல்லாம் நீரைப் போன்றாகும்; அதை வானத்திலிருந்து நாம் இறக்கிவைத்தோம்; அது, மனிதர்களும், கால் நடைகளும் புசிக்கக் கூடிய புற்பூண்டு முதலியவைகளுடன் கலந்து (அவை பூத்துக் காய்த்து, கதிர் வாங்கி) முடிவாக பூமி தனது செழிப்பைப்பிடித்து அலங்காரமும் அடைந்தபோது அதன் சொந்தக்காரர்கள், (நானை) அதன்மீது நிச்சயமாக தாங்கள் (அறுவடை செய்ய) சக்தியுடையவர்கள் என்றும் தங்களை எண்ணிக் கொண்டிருந்தனர்; (அச்சமயம்,) இரவிலோ அல்லது பகலிலோ நம்முடைய கட்டளை வந்து (அதைநாம் அழித்துவிட்டோம்.) அதனால், அவை நேற்றைய தினம் அவ்விடத்தில் இல்லாததைப் போன்று அறுவடை செய்யப்பட்டதாக அதை நாம் ஆக்கிவிட்டோம்; சிந்தித்துணரக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு நாம் (நம்முடைய) வசனங்களை இவ்வாறே (தெளிவாக) விவரிக்கிறோம்.

25. (மனிதர்களே!) அல்லாஹ்வோ சாந்தி அளிக்கக்கூடிய (சுவன) வீட்டின்பால் (உங்களை) அழைக்கின்றான்; மேலும், அவன் நாடியவர்களை (அதற்குரிய) நேரான வழியின்பால் செலுத்துகிறான்.

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا
 ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا
 السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِّسَيِّئَةٍ ۖ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ
 مِن عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا
 أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا ۖ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَا كَانَ لَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ۖ
 فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٣﴾
 فَكْفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ
 لَغْفِيلِينَ ﴿٢٤﴾ هُنَالِكَ تَبْلَأُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ
 مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ مَنْ
 يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَبْطِئُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَ
 مَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ
 الْأُمُورَ فَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٦﴾ فذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُْ الْحَقُّ
 فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالَةُ ۚ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ
 حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٨﴾

26. நன்மை செய்தவர்களுக்கு(க்கூலி) நன்மையும், (அவர்கள் செய்ததைவிட) இன்னும் அதிகமும் (அல்லாஹ்வின் கண்ணியமான முகத்தைக் காணும் பாக்கியமும்) உண்டு; அவர்கள் முகங்களை (துக்கத்தின் காரணமாக தூசிபடிந்தது போன்று) இருளோ அல்லது இழிவோ சூழ்ந்து கொள்ளாது; நிச்சயமாக அவர்கள் சுவனவாசிகள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

27. மேலும், தீமைகளைச் சம்பாதித்தார்களே அத்தகையோர் (அவர்கள் செய்த) தீமைக்குரிய கூலி அதைப் போன்றதாகும்; அவர்களை இழிவும் சூழ்ந்து கொள்ளும்; அல்லாஹ்வின் வேதனையிலிருந்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பவர் (எவரும்) இல்லை; இருண்ட இருளையுடைய இரவின் ஒருபாகத்தால் அவர்களுடைய முகங்கள் மூடப்பட்டது போன்று (காணப்படும்); அவர்கள் நரகவாசிகள்; அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

28. மேலும், அவர்கள் அனைவரையும் நாம் ஒன்று திரட்டும் நாளை (நபியே! அவர்களுக்கு நினைவு கூர்வீராக!) பின்னர், இணைவைத்துக் கொண்டிருந்தார்களே அவர்களுக்கு, "நீங்களும் (அல்லாஹ்வின் வணக்கத்தில் கூட்டாக்கிய) உங்கள் இணையாளர்களும் உங்கள் இடத்திலேயே (அதை விட்டு நகராது) நில்லுங்கள்" என்று கூறுவோம்; (பின்னர்) "எங்களை நீங்கள் வணங்கக் கூடியவர்களாக இருக்கவே இல்லை" என்று அவர்களின் இணையாளர்கள் கூறியவர்களாக இருக்க, அவர்களுக்கு மத்தியில் (இருந்த தொடர்பை நீக்கி) நாம் பிரித்து விடுவோம்.

29. "ஆகவே, எங்களுக்கும் உங்களுக்குமிடையில் அல்லாஹ்வே சாட்சியாக இருக்கப்போதுமானவன்; உங்கள் வணக்கத்தைப்பற்றி நிச்சயமாக, நாங்கள் அறியாதவர்களாக இருந்தோம்" (என்றும் கூறுவர்).

30. அவ்விடத்தில் ஒவ்வொரு ஆதமாவும் தான் முற்படுத்தியதைச் சோதித்து (க் கண் கூடாகப்பார்த்து)க் கொள்ளும். மேலும், அவர்கள் தங்களுடைய உண்மையான அதிபதியாகிய அல்லாஹ்வின் பக்கமே திருப்பப்படுவார்கள்; அவர்கள் (பொய்யாகக்) கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தார்களே அவை அவர்களை விட்டு மறைந்தும் விடும்.

31. "வானத்திலிருந்தும், பூமியிலிருந்தும் உங்களுக்கு உணவளிப்பவன் யார்? அல்லது செவிப்புலனையும், பார்வைகளையும் சொந்தமாக்கிக் கொண்டிருப்பவன் யார்? இறந்ததிலிருந்து உயிருள்ளதை வெளிப்படுத்துபவனும், உயிருள்ளதிலிருந்து இறந்ததை வெளிப்படுத்துபவனும் யார்? (அகிலத்தாரின்) சகல காரியங்களைத் திட்டமிட்டு நிகழ்த்துபவனும் யார்?" என (நபியே!) நீர் (அவர்களைக்) கேட்பீராக! அதற்கு அவர்கள் "அல்லாஹ்தான்" என்று கூறுவார்கள்; அவ்வாறாயின், "(அவனுக்கு) நீங்கள் பயப்படமாட்டீர்களா?" என்று நீர் கூறுவீராக!

32. (இத்தகைய தகுதிகளுக்குரிய) "அவன்தான் உங்களுடைய உண்மையான இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்; இந்த உண்மைக்குப் பின்னர், வழிகேட்டைத் தவிர வேறு (எஞ்சியிருப்பது) யாது? (இவ்வுண்மையை விட்டு) நீங்கள் எங்கு திருப்பப்படுகிறீர்கள்?" (என்றும் நபியே! நீர் கேட்பீராக!)

33. "(இவர்கள் நிராகறித்த) இவ்வாறே பாவம் செய்பவர்கள் மீது, "நிச்சயமாக அவர்கள் விசுவாசங் கொள்ள மாட்டார்கள்" என்ற உமதிரட்சகனின் வாக்கு உண்மையாகிவிட்டது.

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ
 يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿۳۲﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ
 مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي
 إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ
 كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۳۳﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
 مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۳۴﴾ وَمَا كَانَ هَذَا
 الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي
 بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَأَرِيَبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۵﴾
 أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَاتُوا بِنُورٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنْ
 اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۶﴾ بَلْ كَذَّبُوا
 بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَا تَهُم تَأْوِيلَهُ كَذَلِكَ كَذَبَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿۳۷﴾ وَ
 مِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۳۸﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٌ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
 أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۳۹﴾

34. "உங்களுடைய இணையாளர்களில் தொடக்கமாகப் படைப்பைத் தொடங்கி, (அது அழிந்த) பின்னர் அதனை மீட்டுபவர் (யாரேனும்) உண்டா?" என்று (நபியே!) நீர் கேட்பீராக! (நீரே அவர்களிடம்) "அல்லாஹ்தான் சிருஷ்டிகளை முதலாவதாக உற்பத்தி செய்து, (அவைமரித்த) பின்னர், அவற்றை அவன் மீளவைப்பான்" (என்று கூறி, இந்த உண்மையை விட்டு) நீங்கள் எப்படித்தான் திருப்பப்படுகின்றீர்கள்?" என்று கேட்பீராக!

35. "உங்களுடைய இணையாளர்களில், சத்தியத்தின்பால் வழிகாட்டுபவர் உண்டா?" என்று கேட்பீராக! (நீரே அவர்களிடம்,) "அல்லாஹ்தான் சத்திய (மார்க்க)த்திற்கு வழி காட்டுகிறான்" எனக்கூறுவீராக! சத்தியத்திற்கு வழிகாட்டுபவன் பின்பற்றப்பட மிக உரியவனா? அல்லது வழிகாட்டப்பட்டாலேயன்றி நேர்வழியை அடைய மாட்டானே (அவன் பின்பற்றத்தக்க)வனா? உங்களுக்கு என்ன (கேடு) நேர்ந்தது? (இதற்கு மாறாக) நீங்கள் எவ்வாறு தீர்ப்பளிக்கிறீர்கள்?.

36. மேலும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (அவசியமில்லாத) எண்ணத்தையேயன்றி (வேறெதையும்) பின்பற்றுவதில்லை; நிச்சயமாக (அவசியமில்லாத) எண்ணம், உண்மையை அறிவதற்கு ஒரு சிறிதும் பயன்படாது; நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவர்கள் செய்பவைகளை நன்கறிந்தவன்.

37. இன்னும், இந்தக்குர்ஆன் அல்லாஹ்வால் (இறக்கப்பட்டதே) தவிர (மற்றெவராலும்) பொய்யாகக் கற்பனை செய்யப்பட்டதன்று; எனினும், (இது) இதற்கு முன்னுள்ள (வேதங்களான)தை உண்மையாக்கி வைத்து, வேதத்தை (அதிலுள்ளவற்றை) விவரித்துக் கூறுவதாகவும் இருக்கிறது; அகிலத்தாரின் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள இதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

38. அல்லது (குர்ஆனாகிய) இதனை (நம்முடைய தூதராகிய) "அவர் (பொய்யாகக்) கற்பனை செய்துகொண்டார்" என அவர்கள் கூறுகின்றனரா? (அவ்வாறெனின் நபியே! அவர்களிடம் "உங்கள் கூற்றில்) நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் அதனைப் போன்ற ஒரு அத்தியாயத்தைக் கொண்டுவாருங்கள்; அல்லாஹ்வையன்றி உங்களுக்குச் சாத்தியமானவர்களையும் (உங்களுக்கு உதவி செய்ய) அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று நீர் கூறுவீராக!

39. மாறாக! (குர்ஆனாகிய) அதன் அறிவை (ப்பற்றி) அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியாததையும், அதன் விளக்கம் பற்றி அவர்களுக்கு வராதவற்றையும் அவர்கள் பொய்யாகக் குகின்றனர்; அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும் இவ்வாறே (அவற்றைப்) பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தனர்; ஆகவே, அந்த அநியாயக் காரர்களின் முடிவு எப்படியிருந்தது என்பதை (நபியே!) நீர் பார்ப்பீராக.

40. மேலும், அவர்களில் (குர்ஆனாகிய) இதனை விசுவாசிப்பவரும் உள்ளனர்; அவர்களில் இதனை விசுவாசங் கொள்ளாதோரும் உள்ளனர்; இன்னும், உம்முடைய இரட்சகன் குழப்பக்காரர்களை மிக அறிந்தவன்.

41. இன்னும், (நபியே!) உம்மை அவர்கள் பொய்ப்படுத்தினால், (நீர் அவர்களிடம்) என் செயல் (அதன் பலன்) எனக்குரியது; (அவ்வாறே) உங்கள் செயல் (அதன் பலன்) உங்களுக்குரியது; நான் செய்வதிலிருந்து நீங்கள் நீங்கியவர்கள்; நீங்கள் செய்வதிலிருந்து நானும் நீங்கியவன்" என்று கூறுவீராக!

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا
 لَا يَعْقِلُونَ ﴿۳۷﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْىَ وَ
 لَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿۳۸﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يُظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ
 النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۳۹﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَانُ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا
 سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۴۰﴾ وَإِنَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي
 نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا
 يَفْعَلُونَ ﴿۴۱﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قَضِيَ بَيْنَهُمْ
 بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۴۲﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۳﴾ قُلْ لَا أَمْرٌ لِّنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ
 اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً
 وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۴۴﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اتَّكُمُ عَذَابُهُ بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا
 مَا ذَا اسْتَعْجَلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿۴۵﴾ أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ امْنْتُمْ بِهِ
 الْاُنَّ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۴۶﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
 ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۴۷﴾

42. மேலும், உமக்கு செவியேற்போரும் அவர்களில் இருக்கின்றனர்; செவிடர்களை அவர்கள் (எதனையும்) விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவர்களாக இருந்தாலும் நீர் செவியேற்கச் செய்வீரா?

43. இன்னும், உம்மைப் பார்ப்போரும் அவர்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்; குருடர்களுக்கு அவர்கள் பார்க்காதவர்களாக இருப்பினும் நீர் வழிகாட்டுவீரா?

44. நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்களுக்கு கொஞ்சமும் அநீதமிழைக்கமாட்டான். எனினும், மனிதர்கள் தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து கொள்கின்றனர்.

45. மேலும், அவர்களை அவன் ஒன்று திரட்டும் நாளில் (ஒரு) பகலில் சொற்ப நேரத்தைத் தவிர, (இவ்வுலகில்) தாங்கள் தங்கவில்லை என்பதைப் போன்று (அவர்கள் எண்ணுவதுடன்) தங்களுக்கிடையில் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகமாகிக் கொள்வார்கள்; அல்லாஹ்வின் சந்திப்பைப் பொய்யாக்கியோர் திட்டமாக (அந்நாளில்) நஷ்டமடைந்தே விட்டார்கள்; அவர்கள் நேர்வழி பெற்றவர்களாகவும் இருக்கவில்லை.

46. மேலும், (நபியே!) நாம் அவர்களுக்கு வாக்களித்திருக்கும் (தண்டனைகளில்) சிலவற்றை (உம்முடைய வாழ்நாளிலேயே) நாம் உமக்குக் காண்பித்தாலும், அல்லது (நீர் பார்ப்பதற்கு முன்) நாம் உம்மைக் கைப்பற்றிக் கொண்டாலும் (எவ்வாறாயினும்,) அவர்களுடைய திரும்புதல் நம்பாலேயாகும்; பின்னர், அவர்கள் செய்பவற்றிற்கு அல்லாஹ் சாட்சியாளனாவான்.

47. ஒவ்வொரு சமூகத்தினருக்கும் (நம்மால் அனுப்பப்பட்ட) ஒரு தூதர் உண்டு; எனவே, அவர்களுடைய தூதர் (அவர்களிடம்) வந்துவிடும் பொழுது அவர்களுக்கிடையில் நீதமாகவே தீர்ப்பளிக்கப்படும்; மேலும், அவர்கள் அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

48. "நீங்கள் (மறுமை நாள் பற்றிக் கூறுவதில்) உண்மையாளர்களாக இருந்தால், இந்த வாக்குறுதி எப்பொழுது (நடந்தேறும்)?" என்று (நிராகரிப்போராகிய) அவர்கள் கேட்கின்றனர்.

49. (அதற்கு நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ் நாடியதையன்றி எனக்குயா தொரு இடரை (நீக்கிக்கொள்வதையும், யாதொரு பலனை (சுர்த்துக் கொள்வதையும்) நான் சக்தி பெறமாட்டேன்; ஒவ்வொரு சமுதாயத்தாருக்கும் ஒரு (குறிப்பிட்ட) தவணையுண்டு; அவர்களுடைய தவணை வந்துவிட்டால் ஒரு நாழிகை பிந்தவுமாட்டார்கள், முந்தவுமாட்டார்கள்.

50. நீர் கூறுவீராக: "அவனுடைய வேதனை இரவிலோ அல்லது பகலிலோ உங்களிடம் வந்தடைந்து விடுமானால் (நீங்கள் அதனை தடுத்துவிட முடியுமா என்பதை) எனக்குக் கூறுங்கள்?" (நபியே!) "இக் குற்றவாளிகள் (எப்பொழுது வரும் என்று கேட்டு) அவனிடமிருந்து எதை அவசரப்படுகின்றனர்?"

51. "(அவசரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்) அது நிகழ்ந்து விட்டதன் பின்னரா அதனை நீங்கள் நம்புவீர்கள்? நீங்கள் அவசரப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நிலையில் (நிகழ்ந்துவிட்ட அதனை) இப்போது தானா நம்பிக்கை கொள்கிறீர்கள்? (என்று அப்போது கூறப்படும்).

52. பிறகு அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களிடம், "நிலையான (இவ்)வேதனையைச் சுவைத்துக் கொண்டிருங்கள்; நீங்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்ததைத் தவிர (வேறு எதற்கும்) நீங்கள் கூலிகொடுக்கப்படுகிறீர்களா?" என்றும் கேட்கப்படும்.

وَيَسْتَبِشُّونَكَ أَحَقُّ هُوَ قَوْلُ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ٥٤
 وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ
 لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَقَضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٥٥ إِلَّا
 إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْآرَاءَ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٥٥ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٥٦ يَا أَيُّهَا
 النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ
 وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ٥٧ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ
 فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ٥٨ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ آذِنَ
 لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ٥٩ وَمَا ظُنُّوا الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
 الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ٦٠ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ
 قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
 فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا
 فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٦١

وَقَفَّ النَّبِيُّ عَلَيْهِمُ التَّلَامُ
 ٥٤

٥٤

53. (நபியே)" அது உண்மைதானா? என்று தெரிவிக்குமாறு அவர்கள் உம்மிடம் செய்திகேட்கின்றனர்; (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "ஆம்! என் இரட்சகன் மீது சத்தியமாக நிச்சயமாக அது உண்மைதான்; (மண்ணோடு மண்ணாக ஆகியபின் மீண்டும் உங்களைத் திருப்பிக் கொண்டு வருவதிலிருந்து அல்லாஹ்வை) நீங்கள் இயலாதவனாக ஆக்கிவிடக்கூடியவர்களும்ல்லர்.

54. மேலும், அநியாயம் செய்த ஒவ்வோர் ஆத்மாவிடமும் உலகத்தில் உள்ள (பொருள்) யாவும் இருந்த போதிலும் அவை யாவையுமே (அல்லாஹ்வின் தண்டனை யிலிருந்து தன்னை நீக்கிக் கொள்ள) ஈடாகக் கொடுத்துவிடும்; மேலும் அவர்கள் தண்டனையைக் கண்கூடாகப் பார்க்கின்ற பொழுது கைசேதத்தை (உள்ளூற) அவர்கள் மறைத்துக்கொள்வர்; (அந்நாளில்) அவர்களிடையே நீதியாகவேதீர்ப்பளிக்கப்படும்; அவர்கள் அநியாயம் செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

55. (மனிதர்களே!) வானங்கள், மற்றும் பூமியிலுள்ளவை நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கே உரியன என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி உண்மையானதுதான் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்; எனினும், அவர்களில் அதிகமானோர் (இதனை) அறிய மாட்டார்கள்.

56. அவனே (உங்களுக்கு) உயிர் கொடுக்கிறான்; அவனே (உங்களை) மரணிக்கச் செய்கிறான். பின்னர் அவனிடமே (மறுமையில்) நீங்கள் திருப்பப்படுவீர்கள்.

57. மனிதர்களே! உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து திட்டமாக ஒரு நல்லுபதேசமும், (உங்கள்) இதயங்களிலுள்ளவற்றைக் குணப்படுத்துவதும் உங்களுக்கு வந்துவிட்டது; மேலும், (அது) விகவாசங் கொண்டவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், அருளாகவும் இருக்கிறது.

58. (அது) "அல்லாஹ்வின் பேரருளைக் கொண்டும், அவனுடைய அருளைக் கொண்டுமுள்ளதாகும்; ஆகவே அதைக்கொண்டு அவர்கள் சந்தோஷமடையட்டும்; இது அவர்கள் சேகரித்து வைத்திருப்பவற்றைவிட மிகச்சிறந்தது" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

59. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "உங்களுக்காக அல்லாஹ் இறக்கி வைத்த உணவு வகைகளை நீங்கள் கவனித்தீர்களா? அவற்றில் சிலவற்றை ஆகாதவையென்றும், சிலவற்றை ஆகுமானவை யென்றும் நீங்கள் ஆக்கிக்கொண்டீர்கள்;" (இவ்வாறு செய்ய) "அல்லாஹ்தான் உங்களுக்கு அனுமதி அளித்திருக்கின்றானா? அல்லது, அல்லாஹ்வின்மீது (பொய்யைக்) கற்பனை செய்கிறீர்களா?" என்று நீர் கேட்பீராக!

60. "அல்லாஹ்வின்மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்கின்றார்களே அவர்களின் எண்ணம் மறுமை நாளைப்பற்றி என்ன? (அவர்கள் தண்டிக்கப்படமாட்டார்களென எண்ணிக்கொண்டனரா?) நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்கள் மீது பேரருடையோனாக இருக்கிறான்; எனினும், அவர்களில் அதிகமானோர் நன்றி செலுத்துவதில்லை.

61. எக்காரியத்திலும் நீர் இருப்பதில்லை; இந்தக் குர் ஆனிலிருந்து நீங்கள் ஒதுவதுமில்லை; செயலில் எதையும் நீங்கள் செய்வதுமில்லை; நீங்கள் அதில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது உங்கள் மீது நாம் பிரசன்னமானவர்களாக இருந்தே தவிர. இன்னும், பூமியிலோ, வானத்திலோ உள்ளவற்றில் ஓர் அணுவளவும் (நபியே!) உமதிரட்சகனுக்குத் தெரியாமல் மறைந்து விடுவதில்லை; இன்னும், இவற்றைவிடச் சிறிதோ, பெரிதோ (எதுவாயினும்) அவனுடைய தெளிவான (லவ்ஹூல் மஹ்பூல் எனும்) பதிவுப் புத்தகத்தில் (பதிவு செய்யப்பட்டு) இருந்தேயல்லாமல் இல்லை.

الْآرَانَ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٦٤
 الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ٦٥ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ
 الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٦٦ وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُم إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ
 جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦٧ الْآرَانَ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا
 يَخْرُصُونَ ٦٨ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا
 فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
 يُسْمِعُونَ ٦٩ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ
 لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ
 سُلْطٰنٍ بِهٰذَا فَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٧٠
 قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكٰذِبَ لَا
 يُفْلِحُونَ ٧١ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
 نُنزِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٧٢

وقف لازم

الثالثة

62. (விகவாசிகளே!) அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் நேசர்கள் - அவர்களுக்கு யாதொரு பயமுமில்லை; அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

63. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (அல்லாஹ்வை உண்மையாகவே) விகவாசித்து, (அவனைப்) பயந்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

64. அவர்களுக்கு இவ்வுலக வாழ்விலும், மறுமையிலும் நன்மாராயமுண்டு; (உயர் பதவிகளை அவர்களுக்கு வழங்குவதாகக் கூறியிருக்கும்) அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதிகளில் எவ்வித மாற்றமுமில்லை; இதுவே மகத்தான வெற்றியாகும்.

65. இன்னும் (நபியே! உம்மை இழிவாகக் கூறும்) அவர்களுடைய கூற்று(கள்), உம்மைக் கவலைப்படுத்தவேண்டாம்; நிச்சயமாகக் கண்ணியம் (அது) அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது! அவனே செவியேற்கிறவன்; (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்.

66. வானங்களில் இருப்பவை, மற்றும் பூமியில் இருப்பவை நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கே உரியன என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள் (இவ்வாறிருக்க) அல்லாஹ்வையன்றி இணையாளர்களை (தெய்வங்கள் என) அழைப்போர் எதைப் பின்பற்றுகின்றனர்? (வீண்) யுகத்தையன்றி வேறெதையும் அவர்கள் பின்பற்றுவதில்லை; அன்றியும், அவர்கள் வெறும் அனுமானங்கள் செய்பவர்களே அன்றி இல்லை.

67. அவன் எத்தகையோனென்றால், இரவை உங்களுக்காக - அதில் நீங்கள் அமைதி பெறுவதற்காகவும், பகலை பார்வைக்குரிய (பிரகாசமான)தாகவும் ஆக்கினான் (அவனுடைய வசனங்களுக்குச்) செவிசாய்க்கும் சமுதாயத்தவர்க்கு நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

68. அல்லாஹ், குமாரனை எடுத்துக் கொண்டான் என அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அவனோ (இக் கூற்றிலிருந்து) மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவன் தேவையற்றவன்; வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அவனுக்கே உரியன; (அவனுக்கு மக்கள் உண்டென்று கூறும்) இதற்கு உங்களிடத்தில் எத்தகைய சான்றும் இல்லை; நீங்கள் அறிந்து கொள்ளாததை அல்லாஹ்வின்மீது (பொய்யாகக்) கூறுகிறீர்களா?

69. "நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின்மீது (இவ்வாறு) பொய்யைக் கற்பனை செய்கின்றனரே அத்தகையோர் - அவர்கள் வெற்றியடையமாட்டார்கள்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

70. (இத்தகையோருக்கு) இவ்வுலகில் (சிறிது) சுகமனுபவித்தல் உண்டு; பின்னர், (மறுமையில்) நம்மிடமே அவர்களின் திரும்புதல் இருக்கிறது; பின்னர், (உண்மையை) அவர்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக, அவர்களுக்கு நாம் கடினமான வேதனையை சுவைக்கச் செய்வோம்.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ
 مَقَامِي وَتَذِكْرِي بآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا
 أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ
 وَلَا تَنْظُرُونِ ٤١ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ
 إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ٤٢ فَكَذَّبُوهُ
 فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَةً وَأَغْرَقْنَا
 الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ٤٣
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِهَا كَذَّبُوا بِهَا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى
 قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ٤٤ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى
 فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ٤٥
 فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مُبِينٌ ٤٦
 قَالَ مُوسَى اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسُبُّونَ لِحَقِّ لَهَا جَاءَكُمْ أَسْحَرُ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
 السَّحَرُونَ ٤٧ قَالُوا اجْتِنَّا لِنَلْفِتْنَاهُمْ وَجَدْنَا عَلَيْهِ إِبَاءَنَا
 وَتَكُونُ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ٤٨

71. மேலும் (நபியே!) நூஹ்வுடைய சம்பவத்தை நீர் அவர்களுக்கு ஒதிக் காண்பிப்பீராக! அவர் தம் சமூகத்தாரிடம், "என்னுடைய சமூகத்தினரே! நான் (உங்களுக்கு மத்தியில்) இருப்பதும், நான் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை ஒதிக் காண்பித்து, (உபதேசித்து) நினைவு படுத்துவதும், உங்களுக்குப் பளுவாகத் தோன்றி (எனக்கு தீங்கு செய்யவேண்டுமா) எனால், நான் அல்லாஹ்வின் மீதே (என் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைத்துள்ளேன்; (நீங்கள் முடிவெடுத்த) உங்களுடைய காரியத்தையும், உங்களுடைய இணையாளர்களையும் ஒன்றுகூட்டி முடிவுசெய்யுங்கள்; பின்னர் உங்களுடைய (அக்)காரியம் உங்களிடம் மறைமுகமாகவும் இருக்கவேண்டாம். பின்னர் (அம்முடிவை) என்னில் நிறைவேற்றிவிடுங்கள்; (இதில்) எனக்கு நீங்கள் காலதாமதம் கொடுக்கவேண்டாம்" என்று கூறியதை(நினைவு கூர்வீராக).

72. "ஆகவே, நீங்கள் (என்னுடைய தூதைப்) புறக்கணித்தால் நான் உங்களிடத்தில் யாதொரு கூலியும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலியெல்லாம் அல்லாஹ்வின் மீதே தவிர (மற்றொவரிடமும்) இல்லை; நான் (அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும்) முஸ்லிம்களில் (உள்ளவனாக) இருக்குமாறே ஏவப்பட்டுள்ளேன்"(என்று கூறினார்).

73. பின்னர் அவர்கள், அவரைப் பொய்யாக்கி விட்டனர்; ஆகவே, நாம் அவரையும், அவரைச் சார்ந்தோரையும் கப்பலில் (ஏற்றிக்) காப்பாற்றினோம்; மேலும் அவர்களை (முன்னவர்களுக்குப்) பின்தோன்றல்களாகவும் நாம் ஆக்கினோம்; இன்னும் நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியோரைப் பெரு வெள்ளத்தில் மூழ்கடித்தோம்; பின்னர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டவர்களுடைய முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நபியே!) நீர் கவனிப்பீராக!

74. பிறகு, அவருக்கு(நூஹுக்கு)ப் பின்னர், தூதர்களை அவர்களின் சமூகத்தவர்பால் நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர்களும் தெளிவான அத்தாட்சிகளையே அவர்களிடம் கொண்டு வந்தார்கள்; அப்பொழுது, இவர்களுக்கு முன்னர் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தவைகளை, இவர்களும் விசுவாசிப்பவர்களாக இருக்கவில்லை; வரம்பு மீறியவர்களின் இதயங்கள் மீது இவ்வாறே நாம் முத்திரையிட்டு விடுவோம்.

75. பின்னர், அவர்களுக்குப்பிறகு மூஸாவையும், ஹாஸூனையும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளுடன் (நம்முடைய தூதர்களாக) ஃபிர் அவ்னிடமும், அவனுடைய பிரதானிகளிடமும் அனுப்பிவைத்தோம்; அப்பொழுது அவர்கள் கர்வங்கொண்டனர்; (உண்மையை நிராகரித்த) குற்றவாளிகளான சமூகத்தாராகவும் அவர்கள் இருந்தனர்.

76. எனவே நம்மிடமிருந்து அவர்களுக்கு சத்தியம் வந்தபொழுது, "நிச்சயமாக இது தெளிவான சூனியமாகும்" என்று கூறினார்கள்.

77. (அதற்கு) மூஸா, (அவர்களிடம்,) "உண்மையைப்பற்றி-அது உங்களிடம் வந்தபொழுது இது சூனியமா? என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்களா? சூனியக் காரர்களோ வெற்றி பெறமாட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

78. (அதற்கு)வர்கள், "எங்கள் மூதாதையர்களை எதில் இருக்க நாங்கள் கண்டோமோ அதிலிருந்து எங்களைத் திருப்பிவிடவும், இப்பூமியில் உங்களிருவருக்கும்பெருமை(தலைமைத்தனம்)ஆகிவிடவேண்டுமென்பதற்குமா நீங்கள் எங்களிடம் வந்தீர்கள்? இன்னும், உங்களிருவரையும் (அல்லாஹ்வின் தூதர்களென்று) நாங்கள் விசுவாசங் கொள்ளக்கூடியவர்கள் அல்லர்" என்று கூறினார்.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
 قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى
 مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ
 الْمُفْسِدِينَ ﴿٤٣﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٤﴾
 فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ
 وَمَلَائِهِمْ أَنْ يَقْتُلَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ
 لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَالَ مُوسَى يُقَوْمِرَ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ
 فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
 رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِّنَ
 الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٤٨﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ
 لِقَوْمِكُمَا بِبِصْرٍ بِيوتَا وَاجْعَلُوا بِيوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِمْوَا
 الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ
 آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِهِ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 رَبَّنَا لِيُضِلُّوهُ عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
 عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٥٠﴾

79. ஃபிர் அவன், (தன் கூட்டத்தாரிடம்,) "கற்றறிந்த ஜூனியக்காரர் ஒவ்வொருவரையும் என்னிடம்(அழைத்துக்)கொண்டு வாருங்கள்" என்றும் கூறினார்.

80. (பல பகுதிகளிலும் இருந்த) ஜூனியக்காரர்கள் (குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு) வந்த போது, மூஸா (அவர்களிடம்) "நீங்கள் (ஜூனியம் செய்ய) போடக் கூடியதைப் போடுங்கள்" என்று கூறினார்.

81. (அவ்வாறு) அவர்கள் போட்டபொழுது, மூஸா (அவர்களிடம்) "நீங்கள் எதைக் கொண்டு வந்தீர்களோ அது (வெறும்) ஜூனியமே; நிச்சயமாக அல்லாஹ் இவைகளை அழித்துவிடுவான், நிச்சயமாக அல்லாஹ் குழப்பம் செய்வோரின் செயலைச் சீர்படுத்தமாட்டான்" என்று கூறினார்.

82. மேலும், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் வாக்குகளைக் கொண்டு சத்தியத்தை_ (அதனைக்) குற்றவாளிகள் வெறுத்த போதிலும் சரியே உண்மையாக்கியும் வைக்கிறான்." (என்றும் கூறினார்.)

83. (இதன்பின்னர்) ஃபிர் அவனும், அவர்களின் பிரதானிகளும் தங்களைத் துன்புறுத்துவார்கள் என்ற பயத்தின்மீது அவருடைய சமூகத்தாரிலிருந்து ஒரு கிளையினரைத் தவிர(வேறு எவரும்)மூஸாவை ஈமான் கொள்ளவில்லை; மேலும், நிச்சயமாக ஃபிர் அவன், (அப்புமியில் மிக்க சக்திவாய்ந்தவன்; (கொடுமை செய்வதில்)நிச்சயமாக அவன் வரம்பு மீறியவர்களிலும் உள்ளவனாவான்.

84. மூஸா(தன் சமூகத்தாரிடம்) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை விசுவாசித்து, நீங்கள் அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படி கிறவர்களாகவும் இருந்தால், (அவனிடமே உங்கள் காரியங்கள் யாவையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) அவனின் மீதே நம்பிக்கை வையுங்கள்" என்று கூறினார்.

85. அ(தற்க)வர்கள், "(அவ்வாறே) அல்லாஹ்வின் மீதே (எங்கள் காரியங்கள் யாவையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைத்து விட்டோம்; எங்கள் இரட்சகனே! அநியாயக்காரர்களான சமூகத்தாரின் சோதனைக்கு நீ எங்களை ஆக்கி விடாதே!" என்று(பிரார்த்தித்துக்)கூறினார்கள்.

86. மேலும், "(எங்கள் இரட்சகனே!) நிராகரிக்கும் சமூகத்தாரிடமிருந்து உன் அருளைக் கொண்டு எங்களை நீ காப்பாற்றுவாயாக!" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்கள்.)

87. மேலும் மூஸாவுக்கும், அவருடைய சகோதரருக்கும் "நீங்கள் இருவரும் உங்களுடைய சமூகத்தாருக்காக "மிஸ்ரில்" பல வீடுகளை அமைத்துக்கொடுங்கள், உங்களுடைய (அவ்) வீடுகளை கிப்லாவாக (பள்ளிகளாக)வும் ஆக்குங்கள்; (அவற்றில் தவறாது)தொழுகையையும் நிறைவேற்றுங்கள்; (அப்போது நீங்கள் வெற்றியடைந்து விடுவீர்கள் என்று) விசுவாசங் கொண்டோர்க்கு நீர் நன்மாராயமும் கூறுவீராக" என்று நாம் வஹீ அறிவித்தோம்:

88. இன்னும், எங்கள் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நீ ஃபிர் அவனுக்கும், அவனுடைய பிரதானிகளுக்கும் அலங்காரத்தையும், இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குரிய செல்வங்களையும் கொடுத்திருக்கிறாய்; ஆகவே, எங்கள் இரட்சகனே! அவர்கள் உன்னுடைய பாதையிலிருந்து மற்றவர்களை வழி கெடுத்து விடுவதற்காக (சோதனையாக நீ கொடுத்திருக்கிறாய்!) எங்கள் இரட்சகனே! அவர்களின் செல்வங்களை அழித்து, அவர்களுடைய இதயங்களையும் கடினமாக்கி விடுவாயாக! ஆகவே துன்புறுத்தும் வேதனையை அவர்கள் காணும் வரையில் அவர்கள் விசுவாசங் கொள்ளமாட்டார்கள்" என்று மூஸா (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتِكُمْ فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعِنَّ سَبِيلَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ
 فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا دَرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ
 امْنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَ
 أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلَّامِينَ
 الْفٰسِدِينَ ﴿٩٠﴾ قَالَ يَوْمَ نُجِّبُكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ
 آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغٰفِلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ
 بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبْوَأًا صَدِيقًا وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
 فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ
 مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكُتُبَ مِنْ
 قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُدْتِرِبِينَ ﴿٩٣﴾
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَنَّ مِنَ
 الْخٰسِرِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا
 يُؤْمِنُونَ ﴿٩٥﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٦﴾

89. "முஸா, ஹாருனே!) உங்களிருவரின் பிரார்த்தனை திட்டமாக அங்கீகரிக்கப் பட்டுவிட்டது; ஆகவே நீங்களிருவரும் உறுதியாக இருங்கள்; அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்களே அவர்களின் வழியை நிச்சயமாக நீங்களிருவரும் பின்பற்றி விடாதீர்கள்" என்று அவன் (அல்லாஹ்) கூறினான்.

90. இஸ்ராயீலின் மக்களை கடலைக் கடக்குமாறு நாம் செய்தோம்; அப்போது ஃபிர் அவ்னும், அவனுடைய படையினரும் (அளவு கடந்த) அநியாயமும், பகைமையும் கொண்டு அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள்; முடிவாக (ஃபிர் அவ்னாகிய) அவனை மூழ்குதல் வந்தடைந்த போது, "இஸ்ராயீலின் மக்கள் யாரை விசுவாசங்கொண்டுள்ளார்களோ, அத்தகையவனைத்தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயனில்லை என நான் விசுவாசம் கொண்டு விட்டேன்; இன்னும், நான் அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தோரில் (முஸ்லிம்களில் ஒருவனாக) இருக்கிறேன்" என்று கூறினான்.

91. (அதற்கு நாம் அவனிடம்,) "இப்பொழுது? (நீ விசுவாசங்கொள்கிறாய்? சற்று முன்னர் நீ திட்டமாக மாறு செய்து கொண்டிருந்தாய்; குழப்பவாதிகளில் ஒரு வனாகவும் இருந்தாய்."

92. எனவே, "உனக்குப் பின்னுள்ளவர்களுக்கு, நீ ஓர் அத்தாட்சியாக ஆவதற்காக, இன்றையத்தினம் உன்னை (உயிரற்ற) உன்னுடைய தேகத்தோடு நாம் காப்பாற்றுவோம்" (என்று கூறினோம்.) "இன்னும், நிச்சயமாக மனிதர்களில் அநேகர் நம்முடைய சான்றுகளை விட்டும் பராமுகமானவர்கள்" (என்றும் அவனுக்குக் கூறப்பட்டது).

93. நிச்சயமாக, நாம் இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு மிக்க விருப்பமான இடத்தில் குடியேறச் செய்து, நல்ல வற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு உணவளித்தும் வந்தோம்; எனவே (வேதமாகிய உண்மையான) அறிவு அவர்களிடம் வரும் வரையில், அவர்கள் மாறுபடவில்லை; எது விஷயத்தில் அவர்கள் மாறுபட்டிருந்தார்களோ, அதில் அவர்களுக்கிடையே நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் மறுமை நாளில் தீர்ப்பு வழங்குவான்.

94. (நபியே!) நாம் உமக்கு இறக்கிவைத்துள்ளதில் நீர் சந்தேகத்தில் இருந்தால், உமக்கு முன்னர் வேதத்தை ஒதுவோரிடம் நீர் கேட்டுப் பார்ப்பீராக; நிச்சயமாக உமதிரட்சகனிடமிருந்தே (இவ்வேதமாகிய) உண்மை உம்மிடம் வந்துவிட்டது; ஆதலால், சந்தேகிக்கிறவர்களில் (உள்ளவராக) திண்ணமாக நீர் ஆகிவிட வேண்டாம்.

95. அன்றியும், அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியோர்களில் (உள்ளவராக) நீர் நிச்சயமாக ஆகிவிட வேண்டாம்; அவ்வாறாயின், நஷ்டமடைந்தோரில் நீர் ஆகிவிடுவீர்.

96. நிச்சயமாக எவர்களின்மீது உமதிரட்சகனுடைய வாக்கு நிரூபணமாகி (உரித்தாகி) விட்டதோ, அத்தகையவர்கள் விசுவாசங்கொள்ள மாட்டார்கள்.

97. துன்புறுத்தும் வேதனையை அவர்கள் காணும் வரையில், அனைத்து அத்தாட்சிகள் அவர்களுக்கு வந்தாலும் (அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ளவே மாட்டார்கள்.)

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَةً أَمَدَتْ فَفَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا
 امْنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ غَدَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
 إِلَىٰ حِينٍ ٩٨ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا
 أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ٩٩ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
 أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا
 يَعْقِلُونَ ١٠٠ ﴿١٠٠﴾ قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي
 الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠١ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا
 مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا أَنِّي مَعَكُمْ
 مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ١٠٢ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنزِجُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ
 حَقًّا عَلَيْنَا نُنزِجُ الْمُؤْمِنِينَ ١٠٣ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي
 شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّكُمْ ١٠٤ ﴿١٠٤﴾ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ ١٠٥ ﴿١٠٥﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٠٦ ﴿١٠٦﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَ
 لَا يَضُرُّكَ ١٠٧ ﴿١٠٧﴾ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ١٠٨ ﴿١٠٨﴾

98. எனவே, (நாம் அழித்து விட்ட எத்தனையோ ஊர்களில் நம் வேதனை வரும் முன்) ஊர் (மக்கள்) விசுவாசங் கொண்டு பின்னர், அதன் விசுவாசம் அதற்கு பயனளித்திருக்கக்கூடாதா? (அவ்வாறு எந்த ஊரும் இருக்கவில்லை) யூனுஸின் சமூகத்தாரைத் தவிர. (அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தண்டனை வரும் முன் விசுவாசங்கொண்டு_ அதன் விசுவாசம் பயனளித்த ஊரைச்சார்ந்தவர்களாவர்) அவர்கள் விசுவாசங் கொண்டபோது, இவ்வுலக வாழ்வில் இழிவுபடுத்தும் வேதனையை அவர்களை விட்டும் நாம் அகற்றிவிட்டோம்; சிறிது காலம்வரை அவர்களை சுகமனுபவிக்குமாறும் செய்தோம்.

99. மேலும், உமதிரட்சகன் நாடியிருந்தால், பூமியிலுள்ள அனைவருமே முற்றிலும் விசுவாசித்திருப்பார்கள்; எனவே மனிதர்களை_ அவர்கள் (அனைவருமே) விசுவாசிகளாகிவிட வேண்டுமென்று நீர் நிர்ப்பந்திக்கிறீரா?

100. மேலும், எந்த ஆத்மாவிற்கும், அல்லாஹ்வின் அனுமதியின்றி அது விசுவாசங்கொள்வதற்கில்லை; மேலும்(இதை) விளங்கிக் கொள்ளாதவர்களின் மீது தண்டனையை அவன் ஆக்குகிறான்.

101. (நபியே! அவர்களிடம்,) "வானங்களிலும் பூமியிலும் என்ன இருக்கின்றன என்பதை கவனித்துப் பாருங்கள்" எனக்கூறுவீராக! எனினும், விசுவாசங் கொள்ளாதவர்களான சமூகத்தார்க்கு (நம்முடைய) அத்தாட்சிகளும், எச்சரிக்கைகளும்யாதொருபயனுமளிக்கமாட்டா.

102. (நபியே!) அவர்கள் தங்களுக்கு முன் சென்றவர்களுக்கு ஏற்பட்ட நாட்களைப் போன்றதேயன்றி,(வேறெதனையும்) எதிர்பார்க்கின்றனரா? ஆகவே, (அந்நாட்களை) நீங்களும் எதிர்பார்த்திருங்கள்; நிச்சயமாக(அந்நாட்கள் உங்களுக்கு வருவதை) உங்களுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களில் நானும் இருக்கிறேன்" என்று கூறுவீராக!

103. பின்னர், (அவ்வாறு தண்டனைவந்தால்) நம்முடைய தூதர்களையும், அவ்வாறே விசுவாசங்கொண்டவர்களையும் நாம் காப்பாற்றுவோம்; விசுவாசங் கொண்டவர்களை நாம் காப்பாற்றுவது நம்மீது(கடமையாகவே) இருக்கிறது.

104. (நபியே! அவர்களிடம்,) "மனிதர்களே! நீங்கள் என்னுடைய மார்க்கத்தில் சந்தேகத்திலிருந்தால், அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் வணங்குபவற்றை நான் வணங்கமாட்டேன்; எனினும், உங்க(ளுடையஉயிர்க)ளைக் கைப்பற்றுபவனான அல்லாஹ்வையே நான் வணங்குகிறேன்; மேலும், விசுவாசிகளில்(உள்ளவனாக) இருக்க வேண்டுமென்றே நான் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன்" என்று (நபியே!) நீர்கூறுவீராக!

105. (நபியே!) மேலும்(அசத்தியமான எல்லா மதங்களை விட்டும் நீங்கி) நேரான மார்க்கத்தின்பால் சார்ந்தவராக உம்முடைய முகத்தை நிலைபெறச்செய்வீராக! இணைவைக்கக்கூடியவர்களில் (உள்ளவராக) நிச்சயமாக நீரும் ஆகிவிட வேண்டாம்.

106. இன்னும், அல்லாஹ்வைத் தவிர உமக்கு பயனளிக்காதவற்றை மற்றும் உமக்கு இடர் செய்யாதவற்றை நீர் அழைக்க வேண்டாம்; அவ்வாறு செய்வீராயின், நிச்சயமாக அச்சமயமே அநியாயக்காரர்களில்(உள்ளவராக) நீர் ஆகிவிடுவீர்:

وَأَنْ يَمْسُكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ
 بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
 يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ
 إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٢﴾

وَرَقَّةٌ مِّنْ مَّكَّةَ وَهُوَ مُبَشِّرٌ وَنَذِيرٌ ﴿١٠﴾ وَالْعَشْرُ مَكِّيٌّ
 سُوْرَةٌ هِيَ مَكِّيَّةٌ مِّنْهَا وَتِلْكَ عَشْرٌ اِيْتِيَتْ بِكُرُوْعَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٠﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ خَيْرٌ
 تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿١١﴾ وَإِنْ اسْتَغْفَرُوا
 رَبَّهُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ يَتَّبِعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَ
 يُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
 عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿١٢﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٣﴾
 إِلَّا أَنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ الْأَلْبَابُ يَسْتَغْفِرُونَ
 شَيْبًا بِمِ يَعْلَمُونَ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٤﴾

107. அல்லாஹ் உமக்கு ஒரு இடரை அடையச் செய்தால் அதனை நீக்குகிறவன் அவனைத் தவிர (வேறு) எவரும் இல்லை; மேலும், அவன் உமக்கு யாதொரு நன்மையை நாடினால் அவனது பேரருளை தடுப்பவர் எவருமில்லை; தன் அடியார்களில் அவன் நாடியவர்களுக்கு அதனை பெற்றுக்கொள்ளுமாறு செய்கின்றான்; அவனோ மிக்க மன்னிப்போன்; மிகக் கிருபையுடையோன்.

108. நபியே! நீர் கூறுவீராக: "மனிதர்களே! நிச்சயமாக உங்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து இந்தச் சத்திய (வேதம்) உங்களிடம் வந்திருக்கிறது; ஆகவே எவர் நேர் வழியில் செல்கின்றாரோ, அவர் (அந்) நேர் வழியில் செல்வதெல்லாம் தன(து நன்மை)க்காகவேதான்; மேலும், எவர் வழி தவறுகின்றாரோ, அவர்வழி தவறுவதெல்லாம் அவருக்கே (கேடாகத்) தான்; அன்றியும், (நீங்கள் விசுவாசிகளாக ஆவதற்கு) உங்களுக்கு நான் பொறுப்புடையவனல்லன்".

109. (நபியே!) உமக்கு (வஹீ மூலம்) அறிவிக்கப்படுகின்றவற்றையே நீர் பின்பற்று வீராக! மேலும், அல்லாஹ் தீர்ப்பு வழங்கும் வரையில் பொறுமையுடன் இருப்பீராக! இன்னும், அவன் தீர்ப்பளிப்பவர்களில் மிகவும் சிறந்தவன்.

அத்தியாயம் : II

ஹூது

வசனங்கள் : 123 மக்கீ ருகூஃகள் : 10

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் நா. (இது அல்லாஹ்வின்) வேதம்; இதன் வசனங்கள் உறுதியாக்கப்பட்டு, அதன் பின்னர் அவை தீர்க்கமான அறிவுடையவன், நன்கறிந்தவனிடமிருந்து தெளிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

2. "நீங்கள் அல்லாஹ்வைத் தவிர (வேறு யாரையும்) வணங்காதீர்கள்; அவனிடமிருந்து உங்களுக்கு நிச்சயமாக நான் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவனாகவும், நற்செய்தி கூறுபவனாகவும் இருக்கிறேன்" (என்றும்),

3. மேலும், "நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனிடத்தில் பாவ மன்னிப்பைத் தேடுங்கள்; அதன் பின்னர் (பாவங்களை விட்டு தவ்பாச் செய்து) அவன் பக்கம் திரும்புங்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்) அவன் குறிப்பிட்ட ஒரு காலம் வரையில் உங்களை அழகான சுகமாக சுகமடையச் செய்வான்; இன்னும், சிறப்புற்றுகுரியவர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரது சிறப்பை அவன் கொடுப்பான்; நீங்கள் (அவனைப்) புறக்கணித்தால், (மா)பெரும்நாளின் வேதனையை நிச்சயமாக உங்கள் மீது நான் பயப்படுகின்றேன்" (என்றும்),

4. "அல்லாஹ்வின் பக்கமே உங்கள் மீளுமிடம் இருக்கிறது; அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்" (என்றும் நபியே! நீர் கூறுவீராக.)

5. (மனிதர்கள்) தங்களை (அல்லாஹ்வாகிய) அவனிடமிருந்து மறைத்துக் கொள்வதற்காக, தங்கள் நெஞ்சங்களைச் சுற்றி (மறைத்து)க்கொள்கின்றனர் என்பதை (நபியே! நீர்) அறிந்து கொள்வீராக! (நித்திரைக்குச் செல்லும்போது) அவர்கள் தங்கள் ஆடைகளால், தங்களை மூடிக் கொள்ளும் சமயத்தில் (தங்கள் நெஞ்சங்களில்) அவர்கள் இரகசியமாக்குவதையும், (அதற்கு மாறாக) அவர்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் அவன் (நன்கு) அறிகிறவன் என்பதை (நீர்) அறிந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக அவன் நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை நன்கறிகிறவன்.